

Iirotonna

Voi että piti säikähtää viikolla! Melkein vieläkin vapisuttaa, sillä Iiro Viinanen uhkasi jättää meidät. Lähteä noin vain hallituksesta jo kolmen vuoden päästä jotta seuraaja pääsisi harjoittelemaan ennen vaaleja. Niinkuin nyt muka joku pystyisi oppimaan iiroksi noin vain yksien vaalien edellä.

Onneksi hallituksen seuraavaksi vahvimmat miehet, Paavo Lipponen ja Sauli Niinistö, saivat sitkeiden ja peräänantamattomien neuvottelujen jälkeen taivutelluksi Iiron vielä jäämään.

Asiaa tuntevien tahojen mukaan tähän kuitenkin tarvittiin tunnetusti hidaspuheiselta pääministeriltä useita eri sanoja: "Etkö... sinä... tuota... sentään... voisi... vielä... har..."

Kokoomuksen puheenjohtaja Niinistö joutui kuulemma menemään vieläkin pitemmälle: "Et nyt, Iiro, viitt...", ennen kuin Viinanen pitkin hampain suostui porukan vaatimukseen. Neuvottelujen väitetään kestäneen kaikkiaan lähes puoli minuuttia.

Vaikka tällä kertaa tulos siis olikin onnellinen, tässä ehti jo kauhulla mietiskellä, millaista olisi iiroton elämä. Kukapa muistaa sitäkään, mitä meillä oli ennen kuin oli Iiroa? Rahaa tietysti oli, ja työtä, ja sosiaaliturvaa ja sen sellaista, mutta eiväthän tuollaiset maalliset asiat kaikkea merkitse. Ennen kaikkea meillä ei ollut Iiroa ennen kuin meillä oli Iiro.

Samoin olisi voinut käydä nytkin, jos Iiro olisi päästetty lähtemään. Yhtäkkiä kansakunta olisi taas piehtaroinut rahoissa ja lapsilisissä ja kaikessa synnillisessä. Kukaan ei leikkaisi mitään eikä säästäisi penniäkään.

Onhan se nähty mitä tuollaisesta menosta tulee. Ensin tulee kulutusjuhla ja sitten lama ja pankkitukiaiset ja kaikki. Ja ennen kuin huomaisimmekaan, meille olisi jostain saatu uusi iiro, joka tekisi täsmälleen saman minkä entinenkin. Olisiko sitten mukavaa, mitä?

Jotta vältymme moiselta kohtalolta, pitäkäämme kiinni nykyisestä Iirostamme niin kauan kuin pystymme. Tehdään devalvaatio, jos se siitä on kiinni. Tai järjestetään veronmaksajille itseleikkauskursseja ja perustetaan kansalaisten säästämisspiirejä. Lähetellään vaikka Kimmo Sasille ja Mauno Koivistolle haukkumakirjeitä, kun he urputtavat Iirolle.

Itse asiassa olisi paras jo nyt päättää, että Iiro jatkaa myös seuraavien vaalien jälkeen, sillä miksipä pitäisi hyvä vaihtaa huonompaan, kun tämä on jo oppinut hoitamaan hommat.

Eikä kai olisi poissa laskuista sekään, jos iirous julistettaisiin elinikäiseksi viraksi, josta ei pääse eroon muuten kuin kuoleamalla. Ja siinäkin tapauksessa iirous voisi olla perinnöllistä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)